

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3184/2019. (VII. 10.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 107.K.27.376/2018/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó 2018. december 3-án az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben, illetve a 2019. február 21-én benyújtott indítványkiegészítésében kérte a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 107.K.27.376/2018/12. számú ítélete, valamint az az által helybenhagyott közigazgatási határozat alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel azok véleménye szerint – az indítványozó végső, a főttkári hiánypótlási felhívást követően tisztázott álláspontja alapján – ellentétesek az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdésével, valamint XIII. cikk (1) bekezdésével.
- [2] 2. Az indítványozó felperesként vett részt egy építésügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perben. A per alapjául szolgáló építésügyi eljárásban egy közös tulajdonban álló ingatlan egyik tulajdonostársa (B.D.) bontási engedélyt kért a közös tulajdonban álló társasház-ingatlan saját külön tulajdonában álló épületrészeire, mely bontási munkák azonban a társasháznak a közös tulajdonban álló tartószerkezeti elemeit is érintik, úgy azonban, hogy ez utóbbiak bontása nem történne meg. A későbbi indítványozó felperes ügyfélként kérte a bontási engedélyről szóló elsőfokú építésügyi (jegyzői) határozat hatályon kívül helyezését; a másodfokú hatóság (a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal) azonban a fellebbezést elutasította, és az elsőfokú közigazgatási határozatot helybenhagyta.
- [3] Az indítványozó ezt követően a jogerős közigazgatási határozattal szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz. Érvelése szerint az alperes határozata azért volt jogsértő, mert a helyszíni szemle során több tulajdonostárs is tiltakozott a bontás ellen, továbbá a bontási engedélyt csak a társasház közös képviselője kérhette volna, az egyik tulajdonostárs önmaga nem. A jogerős közigazgatási határozat indokolását érdemben elfogadó bírósági döntés szerint azonban az építésügyi hatóság engedélye nem mentesíti a bontást kérőt az építési tevékenység megkezdéséhez szükséges más hatósági engedélyek, nyilatkozatok vagy hozzájárulások megszerzésének kötelezettsége alól, vagyis önmagában az építésügyi hatóság engedély megléte nem elégséges a munkálatok megkezdéséhez. Ez csak egy szakhatósági engedély, melyet az építésfelügyeleti hatóság mint szakhatóság a jogszabályokban foglalt műszaki feltételek megfelelésére esetén állít ki, de az építés (ez esetben a bontás) megkezdéséhez a többi tulajdonostárs teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt hozzájárulása is szükséges. A hatósági engedély továbbá az építési munkával kapcsolatos polgári jogi igényt sem dönti el. A bíróság szerint kizárólag a kivitelezési szakban szükséges olyan teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozat rendelkezésre állása, amelyben az ingatlanulajdonosok az átadás-átvétélhez hozzájárulnak; ilyen hozzájáruló nyilatkozatot a jogszabály a bontási engedélyezési szakban nem követel meg. Erre tekintettel a bíróság nem találta megalapozottnak a felperes azon állítását, hogy a hatóság döntése jogszabálysértő pusztán azért, mert nem állt rendelkezésre a társasházi ingatlan összes tulajdonosának beleegyezése.
- [4] A bírósági döntés emellett arra a felperesi érvre, miszerint csak a társasház közös képviselője lett volna jogosult a bontási engedély iránti kérelmet benyújtani, indokolásában arra mutatott rá, hogy az ezt korábban kimondó rendelkezés 2012. december 31-én hatályát veszítette, így ilyen korlátozás a kérelem 2017. évi benyújtásakor már nem állt fent. Összességében az építésügyi hatóság 2013. január 1-je óta nem vizsgálja, hogy az ingatlanulajdonosok rendelkezni jogosultak hozzájárulásukat adták-e az építési (bontási) kérelemhez, csak egyfajta szakigazgatási szervként kizárólag azokat a jogszabályi rendelkezéseket vizsgálja, amelyek az építésügyi hatóság szakértel-

mébe tartoznak; ez pedig pusztán annak vizsgálatát engedi, hogy a bontási tervdokumentációban szereplő bontási tevékenységek építészeti, műszaki szempontból megfelelőek-e. Külön is kiemelte a bíróság, hogy a bontási tevékenység tehát csak a társasházi tulajdonostársak hozzájárulása beszerzését követően kezdhető el. Mindezek mellett a felperes azzal is érvelt, hogy építmény, építményrész bontása csak akkor rendelhető el, ha azt jogszabály vagy ingatlan-nyilvántartási bejegyzés nem tiltja, amely jelen esetben nem állt fent, tekintettel arra, hogy a társasházi alapító okirat tartalmazott ilyen tilalmat; ezzel szemben a bíróság azt állapította meg, hogy a társasházi alapító okirati bejegyzés sem jogszabálynak, sem ingatlan-nyilvántartási bejegyzésnek nem minősül, tehát pusztán ez alapján a bontás elrendelése nem volt jogszerűtlen.

- [5] 3. Az indítványozó ezt követően az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte – a jogerős közigazgatási hatósági határozatra is kiterjedő hatállyal – a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 107.K.27.376/2018/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel az szerinte ellentétes az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdésével, valamint XIII. cikk (1) bekezdésével.
- [6] Indítványa indokolásaként előadta, hogy véleménye szerint az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdésének sérelme azáltal valósult meg, hogy B.D. a bontási kérelmet benyújthatta, holott arra csak a társasházi közös képviselő lett volna jogosult. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jog sérelmét pedig lényegileg szintén abban látja, hogy nem a közös képviselő, hanem az érintett tulajdonostárs maga kérte a hatóságtól a bontási engedély kiállítását, így mind a hatóság, mind a bíróság figyelmen kívül hagyta a társasház akaratát, továbbá a vonatkozó jogszabályi tilalmakat is.
- [7] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az 56. § (2) bekezdése értelmében a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. §-ok szerinti feltételeket. E vizsgálat alapján az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálásra alkalmatlan, ennek alapján nem fogadható be.
- [8] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen tartalmaz – többek között – indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az indítványozó az indítványában, illetve az indítvány-kiegészítésében nem adott elő alkotmányjogilag értékelhető érvekkel alátámasztott indokolást arra vonatkozóan, hogy a támadott bírói döntés – álláspontja szerint – miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény általa megjelölt rendelkezéseivel. Mindezek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt követelménynek, így annak érdemi vizsgálatára nincs lehetőség.
- [9] 5. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 107.K.27.376/2018/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2019. július 2.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1795/2018.

